

Tallinnassa 3.4.2020

Tervehdys Tallinnasta!

Kun lähetin edellisen kirjeeni, kaikki puhuivat jo koronasta. Pian sen jälkeen virus kuitenkin muutti elämänrytmimme niin, että päätin kirjoittaa teille pääsiäiskirjeen. Paastonaika on tänä vuonna ollut erilainen.

Ensimmäinen koronavirusdiagnoosi tehtiin täällä 27.2. Tarton kirkkovoisikoulutuksen pidimme vielä 7.3. Silloin suositeltiin välttämään kätelemistä ja pesemään huolellisesti käsiä. Vajaata viikkoa myöhemmin sairastuneita oli jo niin paljon, että hallituksen päätöksellä Virossa tuli voimaan poikkeustila 13.3. Siitä asti olemme eläneet melko kotikeskeistä elämää. Koulut, museot, teatterit ja suuri osa virastoista on kiinni. Kauppakeskuksissa ovat auki vain ruokakaupat, apteekit ja matkapuhelinliikkeet. Suuri osa muistakin kaupoista on kiinni. Jumalanpalvelukset ja muut kokoontumiset seurakunnissa on kielletty. Virossa on ihmisille 2 + 2 sääntö, mikä tarkoittaa sitä, että yhdessä saa liikkua vain kaksi henkilöä kerrallaan (jos he eivät kuulu samaan perheeseen), ja heillä täytyy olla kahden metrin turvaväli. Tällä hetkellä Virossa on tiedossa olevia tartunnan saaneita 961 ja menehtyneitä 12. Tallinna on tartuntatilastoissa yllättäen vasta toisena. Tilanne on pahin Saarenmaalla, jonne koronavirus pääsi pujahtamaan milanolaisen lentopallojoukkueen mukana. Saarenmaan hallintokeskuksen, Kuressaaren sairaala on vaikeuksissa, koska sairastuneita on niin paljon. Sinne on viety puolustusvoimien liikkuva sairaala ja henkilökuntaa mantereen puolelta. Saarenmaa ja Hiidenmaa on eristetty muusta maasta, sinne pääsevät vain siellä asuvat ja terveydenhuollon henkilökunta.

Minä ja Lähetysseuran toinen lähettiperhe, Ruotsalat, olemme edelleen Virossa. Koti oli ennenkin toinen työpaikkani, mutta nyt se tuntuu jo melkein ainoalta sellaiselta. Olen käynyt vain sunnuntaisin Sakussa, jossa Magne pitää uutta kirkkoa ja minä rukoushuonetta auki parin tunnin ajan. Sinne voi tulla hiljentymään ja sytyttämään kynttilän, ja olen tulijoiden kanssa myös rukoillut tämän tilanteen puolesta. Pastorimme Magne sunnuntaihartaus ilmestyy sunnuntaisin seurakunnan facebook -sivuille. Sinne ovat myös seurakuntalaiset laittaneet omia rohkaisevia videotervehdyksiään, mikä on todella iloinen asia.

Aivan kuten Suomessa, on kirkko täälläkin tehnyt melkoisen digiharppauksen työssään. Osa jumalanpalveluksista on ollut katsottavissa tai kuunneltavissa netissä jo aiemminkin, mutta nyt määrä on moninkertaistunut. Kaikilla ei ole tietysti tietokonetta, mutta onneksi on olemassa kaksi kristillistä radiokanavaa sekä kristillinen TV7 -kanava. Olen iloinnut siitä, että etv2 -kanavalla (Suomen yle2 -kanavaa vastaava) on nyt joka sunnuntai Pyhän päivän hartaus -niminen ohjelma, josta vastaavat vuorollaan eri kirkkokunnat. Tavallisesti täällä on televisiojumalanpalvelukset vain jouluna, pääsiäisenä ja itsenäisyyspäivänä. Yllätyksekseni sain tietää, että sisäministeriön kotisivuilla on linkki eri kirkkokuntien nettijumalanpalveluksiin. Pääministeri Jüri Ratas lähetti toissa viikolla kirkoille ja seurakunnille kirjeen, jossa hän kiitti yhteistyöstä myös kriisin aikana sekä esirukouksista. Nämä ovat minusta olleet rohkaisevia merkkejä.

Minä olen terve ja voin hyvin. Valmistaudun heinäkuiseen muuttoon järjestelemällä papereita, lajittelemalla kirjoja ja tekemällä rästissä olevia kirjoitustöitä. Puhelimessa vierähtää tovi jos toinenkin. Tapahtumia ei tietysti ole, mutta kesän tapahtumia suunnittelemme kuitenkin. Elämme edelleen toivossa, että heinäkuiset kirkon nuorisopäivät voidaan edes jossain muodossa järjestää. Lapsityön kesäpäivät heinä-elokuun vaihteessa ovat myös työn alla, vaikka ilmoittautumista emme vielä uskalla avata. Nuorten Raamattu- ja Lähetyskurssin tiimin kanssa mietimme nyt, miten jatkamme. Maaliskuun viikonloppu jäi pitämättä, huhtikuun viikonlopulla on sama kohtalo. Toukokuusta emme vielä tiedä, mutta kurssilaisten harjoittelut ovat nyt joka tapauksessa tauolla. Tarvitsemme nyt luovuutta ja viisautta, kun mietimme miten ja milloin voimme kurssin viedä päätökseen. Kokoukset pidämme tietysti verkossa. Naisten raamattupiirin siirsimme myös verkkoon. Se on nyt lyhyempi, mutta tapaamme viikoittain ja keskitymme enemmän rukoukseen.

Muutos on mahdollista sinun tuellasi
Suomen Lähetysseuran lahjoitustili:
FI38 8000 1400 1611 30, viestiksi työntekijän nimi

ulkomaankirje@suomenlahetykseura.fi

Voi olla, että kuulostan joidenkin mielestä aivan liian positiiviselta ja jopa vastuuttomalta näissä toiveissani. Mehän olemme kuulleet kaikenlaisia todennäköisyyslaskelmia siitä, milloin elämä voisi palata takaisin uomiinsa. Totuus on kuitenkin se, että kukaan ei tiedä varmuudella mihin tämä tilanne johtaa. Minä elän päivän kerrallaan toivoen ja rukoillen Jumalan ihmeitä. Meidän maailmamme tarvitsee nyt paljon rukousta. On paljon surevia, eri tavoin sairaita, kuolemanpelossa eläviä, elantonsa tai elämäntyönsä menettäneitä. On heitä, joiden on vaikea tai jopa vaarallista olla kotona, on paljon suhteita ja suunnitelmia, jotka ovat menneet solmuun ja selvyyttä ei tunnu löytyvän. On heitä, jotka työskentelevät tällä hetkellä erityisen suuren paineen alaisina ja tarvitsevat meidän esirukoustamme. Ja on heitä, jotka kokevat olevansa täysin yksin. Tietämättömyys ahdistaa monia. Eivätkä maailman muutkaan ongelmat ole mihinkään kadonneet, pandemia on vain pyyhkinyt ne mielestämme. Siksi minä ajattelen, että rukous on parasta, mitä voin tällä hetkellä tehdä. Ja meitä rukoilijoita on paljon. Meitä tarvitaan myös antamaan toivoa toisille, huomaamaan toisia ja rohkaisemaan heitä. Sen voi tehdä myös puhelimitse, kysymällä mitä kuuluu, kuinka jaksat. Uskon, että sitäkin tehdään todella paljon. Katolisen kirkon pää Virossa, Philippe Jourdan, kuvasi tilannetta sanomalla, että me tarvitsemme nyt rakkauden ja ystävyyden maratonia, että jaksamme tämän ajan, toinen toistamme tukien. Me emme kuitenkaan jaksaa rohkaista ja toivoa, jollemme ole yhteydessä rakkauden ja toivon lähteeseen, Jumalaan.

Olen todella surullinen, että kaiken todennäköisyyden mukaan emme saa viettää pääsiäistä yhdessä seurakunnan kanssa. Pääsiäistä ei kuitenkaan ole peruttu. Päin vastoin, sen sanoma vain kirkastuu tällaisena aikana. Kuolema on nielty ja voitto saatu! (1. Kor. 15:54) Synnin ja kuoleman voittajaan, Jeesukseen Kristukseen mekin saamme panna toivomme ja kulkea myös tämän ajan läpi Hänen kanssaan. Hän ei jätä meitä yksin. Hän on voittanut synnin ja kuoleman, ja siksi meillä on tulevaisuus ja toivo. Saamme todeta Jobin tavoin ”Minä tiedän, että lunastajani elää. Hän sanoo viimeisen sanan maan päällä.” (Job 19:25)

Tähän toivon turvaten toivotan sinulle ja läheisillesi siunattua pääsiäisen aikaa! Kannetaan tätä maailmaa ja toisiamme rukouksin.

Kiitoksella

Titta

Titta Hämäläinen

Työskentelen Viron luterilaisen kirkon Lapsi- ja nuorisotyön yhdistyksen palveluksessa. Tärkein tehtäväni on Raamatun tuntemisen edistäminen seurakuntien vapaaehtoisten, erityisesti nuorten aikuisten parissa sekä heidän rohkaisemisensa hengelliseen työhön.

Yhteystiedot: Rähni 11-11,
11311 TALLINNA, Viro /
titta.hamalainen@eelk.ee

Rukousaiheita

Kaikkien yllä mainitsemieni lisäksi:

- Että Jumala pysäyttäisi viruksen leviämisen
- Toivoa, uskoa, rohkeutta ja rakkautta meille kaikille
- Että pääsiäisen sanoma tavoittaisi ihmiset lähellä ja kaukana
- Että löytäisimme jokaisesta päivästä kiitoksen aihetta